

Ah! to mię wszystko do śmierci dowiedzie,
Czuje, że już umieram...

— Wczoraj, jako w dzień Bożego Ciała, odbyła się po nabożeństwie w samym kościele św. Józefa, procesja po placu tegoż nazwiska, przy nadzwyczajnym zebraniu pobożnych. Celebrował jks. kan. kol. kol. Makary Osmiałowski; asystowali celebrowującemu JWW.: Prezes Trybunału Sulkowski i Prokurator Borgoni. Baldachim nieśli zmieniając się wzajemnie JWW. i WW. pp.: Sędzia Pokoju Rassumowski, i Sędziowie Trybunału: Rojek, Iękowski, Jankowski, Fijałkowski, Witwicki, Korycki, Misiurkiewicz, podsedek Cyrański i podpisarz Filipski.

Ołtarze urządzone były: 1-szy, przed domem kolegiaty; 2 gi, przed gmachem Rządu Gubernjalnego; 3-ci, przed domem p. Rosena, i 4-ty, przed domem p. Jarmickiego.

Najpiękniejsza pogoda sprzyjała temu odwiecznemu obrzędowi.

— Przy nadchodzącym jarmarku na wełnę, nieodrzeczy może będzie donieść, co o ruchu w handlu wełnianym piszą z Wrocławia. „Co do wełny na składach będać, niewielki jest popyt i przed nadejściem wiadomości z jarmarków, nie można się spodziewać znacznych obrotów. Tem rozleglejszymi będą teraz kontraktowe interesa i powoli skontraktowane zostaną wszystkie najbardziej podobać się mogące gatunki, o ile takowe uznane zostaną za odpowiednie co do ceny, a które są do nabycia o 5 talarów niżej w cenie od cen zeszłorocznych jarmarkowych. Strzyże już się po większej części odbyły, i pomimo wilgotnego powietrza, dobrze wypadły. W ogólności szosta może część szlaskiej produkcji już naprzód nabytą została, a pomiędzy nimi najwięcej z owczarń najbardziej renomowanych.

— W fabryce gazowej pękł, jak się dowiadujemy, cylinder, a że podobny brak natychmiast zastąpionym być musi, miano już sprowadzić inny z zagranicy, który jednak jeszcze ustawionym nie jest, i zarząd gazowy stara się, o ile słychać, o pozwolenie palenia tymczasowo połowy płomienia. Jeżeli zabieg zakładu odniesie skutek, będzie przez czas niejaki jeszcze ciemniej niż obecnie, a na wtorkowym widowisku w teatrze, trudno było nawet rozpoznać siedzące dalej osoby.

— Werenda przed cukiernią p. Gussmana już od dni kilku skończona, liczną, szczególnie wieczorami, o chłodzie, ściga publiczność. Urządzo-

na jest wewnątrz z komfortem: dwie kanapy wyściełane, dostateczna ilość krzesel giętych i stołków, umyślnie przeprowadzone do altany odpowiednie gazowe oświetlenie, czynią ten zakątek przyjemnym a dogodnym punktem wytchnienia po pracy.

— „Jaskółka, to ptaszę domowe, co się zbierało z człowiekiem, w którego mieszkaniu rozporządza się jak u siebie: pod dachem, w oknie, w kominie lepiąc swe gniazdeczko. Ona się wcale nas nie lęka. Mogłoby kto powiedzieć, że na szybkości swego skrzydła pokłada nadzieję, lecz przypuszczenie to byłoby niesłusznem, gdyż najczęściej tak ulepi swe gniazdo, że je człowiek łatwo zniszczyć może. Ona ufa i dlatego jest pewną w naszym domu, bo zabrała nietylko pomieszkania, ale i serca nasze we władanie.” Tak o jaskółce pisze Michelet w swem słucznem dziele „Ptak.” Tymczasem są ludzie, którzy z dziwnych jakichś i niczem nie dających się usprawiedliwić powodów, odmawiają jej przytułku i niszczą gniazda tego lubego stworzenia, na co z okien naszej drukarni z bólem serca patrzeć nam przychodzi!

— z — W tych dniach mieliśmy sposobność oglądać w czasowej pracowni p. Bertelmana, w sali obok cukierni w parku, kopję piżnego obrazu Carracha, przedstawiającego „Wniebowstąpienie Pańskie.” Dzieło to uderza czystością rysunku i poprawnem cieniowaniem, posiada wszakże i wadę oryginału, za jaką uważać należy niefortunne rozmieszczenie dwóch przerażonych ludzi, znajdujących się na drugim zaraz planie, w taki sposób, że twarze ich nie są widzialne, co przecież byłoby bardzo pożądanem, zwiększałoby bowiem niepospolicie efektywność sytuacji. Kopja, o której mowa, za tydzień ma być już ukończoną i ofiarowaną przez nabywcę p. Rephana do nowobudującego się kościoła w Stawiszynie.

— Po dniach chłodu nastąpiły dni szalonego upału we dnie, a ulewnych nawałnic z grzmotami, błyskawicami i gradem po nocy. Ten ostatni szczególnie nie może być pożądanym dla gospodarzy, w obec wcale pięknych urodzajów. Podróżni przybyli w dniu wczorajszym kareta pocztową, opowiadali, iż bryły lodu zapełniały rowy, a od wieśniaków okolicznych słyszeliśmy, iż we wsi Kuźnica Grabowska za Brzezunami, piorun uderzył

w obórę i spalił ją wraz ze znajdującem się w niej bydłem. Wczoraj znów około godz. 4 ej po południu, przy nadzwyczajnym wicherze i ulewnym deszczu z gradem, piorun uderzył w folwark p. Krajewskiego na Tyńcu, gdzie pomimo wszelkich a pełnych poświęcenia usiłowań nadbiegłej straży ogniowej, spaliła się stodoła, obora i stajnia. Znakomitą przytem poniósł p. K. stratę przez zniszczenie ruchomości, zbyt pospiesznie wyrzucanych z mieszkalnego domu. Ogół ubytku, jak słychać, wynosi około 3000 rs.

JW. Gubernator za pierwszym sygnałem alarmowym przybył na miejsce pożaru i obecnością Swoją pomnażał energję ratujących.

— Wypadki nagłej śmierci: d. 17/29 kwietnia r. b., w osadzie i gminie Golina, powiecie konińskim, pięcioletnia córka włościanina Rozalja Białocka, pozostawiona w izbie bez nadzoru, zbliżywszy się do palącego się w piecu ognia, zapaliła na sobie suknie i z powodu oparzeń umarła; d. 20 kwietnia (2 maja) r. b., w mieście Turku, czeladnik młynarski Franciszek Wielński, 21 lat wieku, przez nieostrożność, podczas biegu wiatrak, został kołem uchwycony i zabity; tegoż dnia, we wsi Sobeń, gminie Chociszew, powiecie łęczyckim, dzieci nauczyciela we wsi Namysłowie: Henryka 7 lat, Aleksander 5 lat i Stanisław 3 lata wieku, struły się jadowitemi grzybami.

— (Art. nad.)— Bardzo to u nas dziwną rzeczą, iż pisma publiczne jak np. „Gazeta Warszawska,” raczą przekreślać fakta odnoszące się do nauk przyrodniczych. Mojem zdaniem, jeśli którakolwiek gazeta zechce zużytkować wiadomość przez inną gazetę podaną, winna w takim razie przedrukować albo cały artykuł, lub też dać streszczenie prawdziwe artykułu, z którego wiadomość poczerpnęto. Mowa o ciekawem zjawisku fizycznym, o jakim podał wiadomość „Kaliszanin,” z p. M., który w chwili formowania się gradu (obacz Nr 39 „Kaliszanina”), został konduktorem elektrycznym. Ja w moim artykuliku napisałem: „że znakomite dzieło Tyndalla genialnego angielskiego naturalisty o formowaniu się wody rzecznej i jeziornej, powstawaniu lodu i lodników, śniegu i gradu, co do wpływu na takowe elektryczności nie uwzględniło.” Owoż to moje zdanie najdonioślejsze w traktowanej kwestji, pominiętem zostało w „Gazecie Warsz.” wówczas, gdy komunikowałem je dla

(zrywa się).

Umrę po obiedzie!

Te dwie ostatnie sceny muszą być grane nadzwyczaj szybko.

Koniec aktu pierwszego.

AKT II.

Scena wyobraża elegancki pokój z drzwiami po środku i po bokach.

Scena I.

Karol i Józef (wchodzą z prawej strony).

KAROL.

Jej samej list oddałeś?

JÓZEF.

Tak! jej samej Panie...

KAROL.

Więc przyjdzie tutaj?

JÓZEF.

Przyjdzie, jak od stołu wstanie.

KAROL.

Dobrze! możesz już odejść...

JÓZEF.

Pan się nie rozbierze?

Ten tużurek zaciasny— powiem Panu szczerze...

KAROL.

Czy zartujesz? Komedja ledwo się zaczęła...

JÓZEF.

Byle tylko w trajedję obrotu nie wzięła...

Nie wiem skąd, ale jakieś złe przeczuwam skutki.

KAROL.

Jesteś cymbał... jam mojej sylfidzie milutkiej

Udzielit plan komedji—jeśli przyjmie rolę.

To mnie szczęście pogłaszcze, a ojca ukole.

JÓZEF.

Lecz ja ręce umyвам...

KAROL.

Idź na stanowisko...

A kiedy zdala ujrzyysz, że mój ojciec blisko,

Spiesz mię o tem uprzedzić... no! nie stoj jak rura.

JÓZEF.

(chce odchodzić).

KAROL.

Zatrzymajno się jeszcze... gdzie Bonawentura?!

JÓZEF.

W karczmie... lecz z jego strony niema już obawy;

Boi ja mu tak obficie dodał animusza,

Że upił się jak bela—wołał czarnej kawy,

Już pewno śpi jak suset i ani się rusza.

Półpijany, zobaczył służącą u Szmula

Chrześcianka, przystojna... nuże w koperczaki,

Całuje ją po rękach, maże się, rozczula...

Wychylając kolejno miody i araki,

Gdyż wódki już nie pije, wyprzysiągł się szczerze...

Patrzeć na jego miłość, doprawdy śmiech bierze!

KAROL.

Dosyć tego... ruszaj już...

JÓZEF.

Panie! już mię niema...

(Odchodzi).

KAROL (nadsłuchując).

To ona... ja ją serca już widzę oczyma.

Scena II.

KAROL i Córka.

KAROL.

Nakoniec!...

CÓRKA.

Ciszej... ciszej... ściany mają uszy...

Tylko co po obiedzie...

KAROL.

Aniele mej duszy

Czy twój ojciec wie już co?

CÓRKA.

Nie wie do tej chwili

Ciotka nie mogła znaleźć dość przyjaznej pory

Ażeby się sam na sam z sobą rozmówili...

Gdy ją ujrzyysz zdaleka, skryj się choć do nory.

Bo strasznie rozniewana...

KAROL.

Czy tak?... o! nadziei

Nie tracę, ją ugłaskać... Wszak Herkules zdołał

Wywieść z piekła Cerbera... to i ja z kolei

Dam sobie radę z Ciocią... Rola com powołał

Ciebie, byś odegrała, przypadaż do chęci?

CÓRKA.

Odegram ją, niewiele trzeba doń pamięci.

KAROL.

W taki raz wszystko dobrze... już po całej bi-

[dzie.

CÓRKA.

Słyszę kroki... uciekaj... bo tutaj ktoś idzie...

KAROL (całując ją w rękę).

Do widzenia aniele! sojusz między nami!

CÓRKA.

Uchodź! uchodź czempiedzej... lecz nie temi drzwia-

[mi

Mogą cię łatwo dostrzedz...

(Wskazując drzwi środkowe.)

Przez mój pokój raczej!

Uciekaj do ogrodu... tam nikt nie zobaczy...

(Odchodzą oboje.)

Scena III.

SIOSTRA i ŻALICKI.

(Wchodzą z lewej strony).

ŻALICKI.

Tutaj jesteśmy sami, tu nikt nie podsłucha,

Teraz mów, co masz mówić, ja nadstawiam ucha.

Bo wierz mi, nie pojmuje ciebie od godziny:

Tutaj goście sproszeni... obiad, zareczyny,

A ty jako słup Nioby martwa, skamieniała

Nie nie jesz, wzrok twój jakimś dziwnym ogniem

[pała,

Rzucasz straszne spojrzenia na Helcie przy stole...

Ta krasnieje jak wiśnia, oczy trzyma w dół;

Zamiast wziąć sobie sosu, bierze cukru kawał;

Przecież wie, że sos płynny, a cukier jest twardy;

Twojemu sąsiadowi Jan omlet podawał,

Tyś mu zamiast konfitur, dała doń musztardy...

Powiedz mi droga siostro, co się to ma znaczyć?

SIOSTRA.

Ah! wolalabym umrzeć, niż ci to tłumaczyć

Pozwól mi, niech odetchnę, gdyż nie wiem, czy

[żyję!

Biedny ojciec, jak strasznie twe serce przeszyje...

ŻALICKI.

Mów jaśniej!

SIOSTRA.

Gdy pomyślę, tracę wszystkie siły.

oceny specjalistów. Radzimy na przyszłość, by artykuly majace wartosc specjalna, byly przez kompotentnych streszczane i nie narażaly podajacego wiadomosc na podejrzenie niekompetencji w traktowanej kwestji. — Dr. Fr. Czajczyński.

— (Nad.) — Szanowny panie Redaktorze! — W jednym z ostatnich numerów Waszego pisma ze zdziwieniem wyczytałem tę wiadomosc *, że poznańskie towarzystwo artystów dramatycznych, pozostajace pod moja dyrekcją, przechodzi w końcu tego miesiaca pod zwierzchnictwo p. Cybalskiego. Prostując mylnosc tej pogloski, mam honor powiadomic osoby interesowane, że pomienione towarzystwo jak obecnie tak i nadal pozostaje pod moja wyłączna dyrekcją, i że ukończywszy szereg przedstawień w tutejszem mieście, w dniu 30 czerwca opuszczamy Kalisz, udając się do Ciechocinka.

Racz przyjac Szan. p. Redaktorze wyrazy gębokiego szacunku i powazania z jakimi dla Was pozostaje. — Kalisz, d. 3 czerwca 1874 r.

Seweryn Zamojski.

*) Poczernięta w jednym z pism warszawskich. (Przyp. Red.)

Różne wiadomości.

— B. urzędnik zwinętej Komisji Skarbu w m. Warszawie p. Michał K. (jak sądzę, w przystępie obłąkania), poderżnął sobie gardło brzytwą przed zwierciadłem. Śmierć była natychmiastowa.

— Księgarz i wydawca „Kłosów” p. Löwenthal, nabył od spadkobierców Henryka hr. Rzewuskiego prawo wydania całkowitego zbioru prac zmarłego, w rzędzie których jest wiele nieznanych jeszcze, w rękopiśmie spoczywających utworów. Pozostali też po zmarłym pamiętniki, ale niewiadomo, czy wejdą w skład tego zbioru. Byłyby nieślychanie ciekawe i nauczające, jeżeli są szczere.

— Teatr krakowski, jak pisze tameczny korespondent do „Gazety Warszawskiej,” wystawił ostatnimi czasy nowosci: „Trzeci Maja,” Bolesławy (J. I. Kraszewskiego); „Pana Alfonsa,” Darnas’a (syna), i trajedję Józefa Kościelskiego p. n. „Arrya,” osnutą na dziejach rzymskich z epoki Klaudjusza. Wszystkie trzy sztuki znalazły naj-

zupełniejsze powodzenie i pomimo wiosennego sezonu, były powtarzane po kilka razy z rzędu.

— Poznański teatr miejski ma być przebudowanym i znacznie powiększonym z funduszy miejskich. Rząd ofiarował na tę restaurację 40,000 tal., pod warunkiem, aby nowy teatr nie był nigdy używanym do przedstawień polskich.

— Nowosci za nowosciami! Dawniej obcasy robiono ze skóry, później zaczęto robic obcasy drewniane, bądź obłożone skórą, bądź też lakierowane. Obecnie mamy już i metalowe obcasy. Wynalazcą jest zakład szewski pod firmą Jeandron-Ferry w Paryżu (au coin de la rue Scribe et de la rue Auber). Obcasy te szczególnie nadają się do trzewików damskich, zazwyczaj ozdobniejszych i fantastyczniejszych. Obcasy takie mają być tańsze niżli skórzane, a przytem trwałe, lekkie i bardzo łatwe do przyodziania. Więc złotą, srebrną, szmelcującą na czarno i pokrywającą emalją owe obcasy — nadając im przytem najroznorodniejsze i najwznieksze formy. Kobiety zachwycaty się temi obcasami na wystawie paryzkiej. A skoro czem kobiety zachwycają się — to się i musi owa rzecz rozpowszechnić. Dziś zakład Jeandron-Ferry nie może nastarczyć zamówieniom — nietylko paryżkim, londyńskim, petersburskim i konstantynopolitańskim — ale nawet zaocceanowym, jak np. z Nowego-Yorku w Stanach Zjedn. Półn. Ameryki, z Rio w Brazylii i t. p.

Przegląd polityczny.

Doniesienia gazet nadreńskich, jakoby w Ems miał się odbyć ponowny zjazd trzech cesarzy, są pozbawione faktycznej podstawy. Między Ich Cesarzskimi Mościami Cesarzami: Wszechrosyjskim, austriackim i niemieckim, nie mają miejsca żadne układy, ani też, jak upewniają, żadnej w tym względzie nie prowadzi się korespondencji.

Niezawodną jest już rzeczą, iż międzynarodowy kongres w przedmiocie wojennego prawa narodów zbierze się w Brukseli dnia 27 lipca, nie zaś jak donoszono, dnia 15 lipca. Kongres ten odbędzie się przy współdziale rządów wszystkich

państw europejskich i na podstawie programu przez księcia kanclerza Gorczakowa ułożonego.

Francję chwilowo sprawy zewnętrzne bardziej zajmują niż wewnątrz. Przyczyną tego są pogłoski o niemieckim kandydacie na tron hiszpański i gwałtowne artykuły półurzędowe: „Nordd. Allg. Ztg.” Ten organ Bismarka rozysał się w ubiegłym tygodniu o ważności neutralizacji Belgji i o tem, że ewentualna wojna odwetowa Francji przeciw Niemcom neutralność tę może pogwałcić. Dzisiejszy telegram z Londynu słusznie prawdopodobnie scharakteryzował listy zamiary dyplomacji pruskiej, ukryte pod maską platonicznej zyczliwości dla Belgji. Szczerość za szczerość.

Półurzędowy „Français,” rozbierając rzeczony artykuł powiada, że nikt i nigdy ani pomyślał o możebności nowej wojny francuzko-pruskiej, że zresztą od upadku Napoleona III, każdy francuz który choć cokolwiek zajmuje się polityką, uważa neutralność Belgji za najważniejszą polityki europejskiej zasadę. Podobnie „Journal de Paris” upewnia, że Francja pragnie tylko pokoju i nie może rzucić się na żadne nowe przedsięwzięcia wojenne kosztem spokojności całej Europy. Tak samo przemawiają prawie wszystkie dzienniki paryzkie.

Depesze z Hiszpanji i z innych miejsc o sprawach hiszpańskich świadczą o pewnem zbliżeniu się obcych rządów do rządu marszałka Serrano.

W z. środę u sir A. H. Layarda, konsula angielskiego w Madrycie, było uroczyste przyjęcie, na którem, prócz reprezentantów Niemiec, Włoch i innych państw, znajdowali się także i marszałek Serrano i minister spraw zewnętrznych Ulloa. W sobotę marszałek przyjmował nowomianowanego postapółnocno-amerykańskiego Kaleba Cushing. Wiele gazet wiedeńskich puściło nawet w świat pogłoskę, że rząd niemiecki proponował austriacykemu wspólne urzędowe uznanie dzisiejszego rządu hiszpańskiego. Mogłoby to być w związku z zamierzonym podobno powołaniem jakiegoś księcia niemieckiego na tron Ferdynanda i Izabelli.

Jednakże dzisiejsza depesza z Wiednia zaprzecza tej propozycji rządu niemieckiego i oświadcza, że w stosunkach między Berlinem a Madrytem nie zaszła żadna zmiana.

ŻALICKI.
Miejsze siostrze wzgląd na mnie... cóż to? Boże [miły,
Czy się dzis iaj tej całej zagadki nie dowiem?

SIOSTRA.
Chcesz wydrzeć tajemnicę?... dobrze... a więc powiem,
Ale czy czujesz w sobie dosyć mocy ducha
By znieść najokropniejsze, co może być w życiu?

ŻALICKI.
Mów śmiało moja siostrze, kto jest po wypiciu
Dwóch albo trzech butelek, jak ja teraz oto,
Ten najstrasznějších rzeczy bez trwogi posłucha
Niczego się nie zleknie... ja słucham z ochotą.

SIOSTRA (patetycznie).
O! ta ochota wkrótce cię bracie odpadnie:
Bo żadna wyobraźnia tej zgrozy nie zgaśnie,
Jaka ci mam objawić. Biedny, biedny ojczel
W twem sercu mam utopić żelazo zabójcze.
Twoja córka, co wkrótce teraz za mąż idzie
Zapomniała o cnocie i dziewiczym wstydzie.

ŻALICKI.
(wzdryga się — patrzy długo na siostrę)
Siostrze! tyś oszalała...

(pauza)
SIOSTRA.
Tylko kilka kieliszków...

ŻALICKI.
Ah siostrze jedyna
Tu klucz od gabinetu, a tam na kanapie
Jak sobie siostrze spoczniesz, trochę się przechrapię
Będziem z sobą mówili... do gości iść muszę.

SIOSTRA.
Ze ciebie stąd nie puszcze, przysięgam na duszę!
Obrażliwy ten domysł...

ŻALICKI.
W czemże ci uwłaczam?

SIOSTRA.
Sądziś, że nieprzytomna... na ten raz przeba-
[czam,
Lecz oświadczam to stale, niezmiennie i twardo
Że na twą córkę patrzeć mogę tylko z wzdrygiem.

ŻALICKI.
Siostrze! to już zaczyna przechodzić swą miarę,
Czy dziś ci Pan Bóg rozum pomieszał za karę?
Cóż zarzucisz Helence?

SIOSTRA.
Gdyby milczeć wolno!..
Ale nie! dłużej hańby dzielić jam niezdolną.
Wiedz, że Helcia nogami deptać konwenanse
Tak spadła, że się wdaje... z służącym w roman-
[se...

ŻALICKI.
Pomyśl siostrze, co mówisz...

SIOSTRA.
Nie cofam tej skargi
Wiesz przecie, że fałsz nigdy nie dotknął mej
[wargi.

ŻALICKI.
Romanse ze służącym!.. z jakim gdzie i kiedy?
Mów! a całej służących pozbędę cztery.
Zbrodniarza osiec każę...

SIOSTRA.
Ten gniew nic nie nada,
Bo to właśnie służący nie twój, lecz sąsiada
Razem narzeczono...

ŻALICKI.
Ten co list przynosił?

O! to już widzę dobrze, że was świat ogłosił
Słusznie za ławowierne. Powiedzieć, że mucha
Zjadła słońca na obiad, to każda posłucha
I dowiedzie sąsiadce jasno jak na dłoni,
Że jedna mała muszka zjadła siedmiu słońc.
Ale próżne gawędy... tu rzecz inna wcale,
Czyż w winnym, czy w niewinnym rzekła to zapale,
To musisz siostrze skończyć tysiąc-nocną powieść,
I to, coś wyzionęła natychmiast mi dowieść.
Inaczej ci przypomnę, że masz swój majątek,
A mnie drogim jest spokój i domowy kątek,
Którego żaden język pokalać nie zdoła.

(N. s.) Boże mój, cóż za potwarz na tego anioła!
SIOSTRA.
Jednak bracie widziałam...

ŻALICKI (szybko).
Mów! cóż widziałas?
SIOSTRA.
Widziałam, jak on kłęczał...

ŻALICKI (j. w.).
A ona?

SIOSTRA.
Siedziała.

ŻALICKI.
Może co upuściła, on się po to schylał?

SIOSTRA.
Nie bracie!.. on się właśnie bezwstydnie przymi-
[łał:

Całował w dłoń i ścisnął...

ŻALICKI (surowo).
Siostrze! mówię szczerze,
Że twym dubem smolonym bynajmniej nie wierzę;
Słuchaj! Żalicycy zawsze w zasadach niezłomni,
Więc i żadna Żalicka tak się nie zapomni.

SIOSTRA.
Jednak się zapomniała! Moralność dzisiejsza

Z każdym się, jak widzimy, dniem bardziej pomniej-
[sza,

Ale wierz mi braciszku, to nie jest bez racji,
To wina tej przekłetej jakiejs demokracji.

ŻALICKI.
Mój ty Boże! sąż w świecie społeczne zasady,
Wysze nad miłość ojca i nad matki rady?
Ja nie pogardzam gminem, lecz wątpię się godzi,
Czy kał cobadż innego, prócz kału urodzi?
Jak śmiał ten łotr niegodny wzrok na Helcie
[zwrócić...

Teraz powiedz co robić, czy z nim nie odwiekać,
Dać pamiętne na drogę i za drzwi wyrzucić,
Czy też z tą całą sprawą na radcę poczekać?
Bo radca wiedzieć musi... choćym miał zaszkodo-
[dzić

Temu związkowi, nie chcę przyjaciela zwodzić.
Z córką także pomówię...

SIOSTRA.
Surowo i ostro.

ŻALICKI.
Na twą odpowiedzialność ten raz pani siostrze,
Bo to moje pieśczone, ukochane dziecię,
Przykrego z ust mych słowa nie słyszy przez ży-
[cie.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Osoby chcące brać udział w lekcjach zbiorowych śpiewu, raczą się poinformować o bliższych szczegółach w mieszkaniu mojem przy ulicy Stawiszyńskie-Przedmieście w domu W. Witwickiego codziennie od godziny 10 rano do 3 po południu. — *Karol Melcer.* (302)

Ogłoszenia.

Magistrat miasta gubernjalnego Kalisza.
Nr 2072. Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że dnia 18 (30) czerwca r. b. o godzinie 11 z rana, w biurze tegoż magistratu odbędzie się przez opieczetowane deklaracje licytacja (in plus) na oddanie w dzierżawę dochodu z żydowskiej łaźni (mikwy) w mieście Kaliszu, na czas od 1 lipca r. b. do tegoż dnia 1878 roku, poczynając od summy rs. 500 rocznie.
Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć vadium równające się 1/10 części dzierżawnej summy t. j. rs. 50, które utrzymujący się przy licytacji obowiązany jest dopełnić do 1/5 części podanej przez niego summy, a nadto dla zabezpieczenia utensyliów mikwy, winien przedstawić kaucję równającą się 1/4 części wartości tych utensyliów, która złożoną być ma w gotówce lub w zabezpieczeniu hipotecznem na pierwszej połowie wartości nieruchomości. Oprócz tego, przystępujący do licytacji obowiązany jest przedstawić świadectwo kwalifikacyjne wydane przez właściwą władzę co do jego kondyty i zamożności.
Warunki licytacyjne mogą być codziennie przeglądane w magistracie w godzinach biurowych.
Prezydent, *Przedpełski.* — Radny, *Szulakiewicz.* (289—3-1)

Podpisany patron, jako kurator upadłości Piotra Kunickiego handel win w Kaliszu przy ulicy Warszawskiej utrzymującego, wyrokiem Trybunału Handlowego z d. 22 kwietnia (4 maja) 1874 r. do działań prawnych upoważniony, wzywa niniejszem wierzycieli masy upadłej, aby do d. 1 (13) czerwca r. b. prawa swe temuż kuratorowi dla sporządzenia bilansu masy objawili i dowody okazali.

Kalisz dnia 23 maja (5 czerwca) 1874 r.
(299—3-2) *Grodziecki.*

 Potrzebna jest **bona** do małych dzieci na wieś, niedaleko od Kalisza, który umiała także krawiecczyznę. Bliższa wiadomość u patrona Modrzejewskiego w Kaliszu. (300)

 Potrzebny jest od Ś-go Jana jeden pokój duży z przedpokojem, lub dwa mniejsze, także z przedpokojem lub kuchenką. Uprasza się o złożenie adresu w redakcji „Kaliszanina” pod literą W. (301)

Do apteki
S. Hildebrandta w Kaliszu,
nadeszły wody mineralne naturalne wprost ze źródeł, oraz szlasy, ługi i sole do kąpieli. Osobom mającym zamiar odbywać kurację w miejscu, będą wydawane wody codziennie rano od godziny 6-ej, w alei Józefina w altauce służącej do sprzedaży wody sodowej.
(297—3-2) **S. Hildebrandt.**

Zawiadamiam niniejszym Szanowną Publiczność, iż z dniem 1 czerwca r. b., otworzyłem **sklep** przy ulicy Wrocławskiej w domu p. Ader, gdzie dostać można

świeżego pieczywa:

rogali, kajzerków, butek, chleba i buteczek montowych, wszystko codziennie świeże, wypieka się w nowo-założonej przezemnie piekarni, z czem się polecam. — *P. Müller.*

Rządca dóbr,

obeznany gruntownie z gospodarstwem rolnem teoretycznie i praktycznie, życzy sobie przyjąć taki obowiązek w dużym majątku. Wiadomość można powziąć w kantorze p. Starczewskiego przy ulicy Warszawskiej lub w Redakcji Kaliszanina. (282-3-3)

LOS Y I AKCJE.

Losy do klasy V. obecnej loterii, w całych, pół i ćwierciach, oraz akcje Tow. Zach. Szt. Pięknych Warszawskiego i Krakowskiego, są jeszcze do nabycia w kantorze loterii przy księgarni i składzie nut J. Mittwocha w Kaliszu. Tamże przyjmuje się prenumerata na wszelkie gazety i pisma periodyczne krajowe i zagraniczne. (266—4-4)

Jest do sprzedania na przedmieściu Czaszki **DOM Nr 8,** z wszelkimi zabudowaniami gospodarskimi, ogrodem i kawałkiem pola, za cenę przystępną. Bliższa wiadomość w Redakcji Kaliszanina. (296—3-2)

BRONISŁAW DREŻEWSKI

DENTYSTA BERLIŃSKI

pozostawszy w Kaliszu na stałe mieszkanie, przyjmuje pacjentów od dnia 31 Maja r. b. w domu p. Ehm przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 60, nad apteką 1 piętro, codziennie od godziny 9 do 12 przed południem i od godziny 3 do 5 po południu. (241—0-9)

LOS

do klasy V obecnej loterii, z której ciągnięcie zaczyna się 15 czerwca r. b., są jeszcze do nabycia w kantorze loterii Aleksandra Wałacha przy dystrybucji J. E. Wałacha w domu p. Kempnera, Nr 18 w Ryńku. Zlecenia z prowincji skutecznie odwrotną pocztą. (292—6-3)

Znaczny transport OBIC PAPIEROWYCH

z najlepszych fabryk,
nadszedł do składu materiałów piśmiennych **A. Sejdel** w rynku naprzeciw apteki W. Hildebrandta. Ceny bardzo przystępne. (203—8-6)

Rs. 1200 jest do ulokowania zaraz na 1-ty numer hipoteki nieruchomości majątkowych. Wiadomość w Redakcji Kaliszanina pod adresem W. W.

Dr. Feliks Drecki.

Mieszka przy ulicy Warszawskiej w domu p. Apt pod Nr 59. Chorych przyjmuje od godz. 8 do 9 z rana i od 4 do 5 po południu. Biednych leczy bezpłatnie i przyjmuje w każdej porze.

N. Crionas Papa Nicolas

fabryka tabaczna w Odesie
poleca Szanownej Publiczności **tytonie nieprzetarte**, w cenie od 96 kop. do rs. 4 za funt. Wyłączna sprzedaż w składach **J. Rosenbluma** w Warszawie. (274-4-4)

FABRYKA
Wenera Aleksandra Müller w Warszawie
poleca Szanownej Publiczności **cygara**, w cenie od 2 do 6 kopiejek za sztukę. Wyłączna sprzedaż w składach **J. Rosenbluma** w Warszawie. (275—4-4)

APTEKA A. Rzączyńskiego W KALISZU

przy ulicy Warszawskiej wprost poczty.
Zawiadamiam niniejszem, iż nadeszły wody mineralne świeże, tegorocznego czerpania, — jak i w latach ubiegłych, na żądanie dla osób biorących w okolicę; jako też wydawane będą w parku w altanie, idąc wprost z ulicy Łaziennej, codziennie zrana od godziny 6 dla życzących używać kuracji tutaj w miejscu, przyczem także przyrządzona będzie i serwatka od dni ostatnich b. m., na którą zamówienia przyjmuje też apteka, oraz dostać można w aptece pastylek do robienia serwatki, dla przyrządzenia takowej w domu.
A. Rzączyński,
magister farmacji. (278—3-3)

Kalendarz astronomiczny kaliski.

D N I A	S ł o Ń c a		D n i a				K s i ę ż y c a		
	Wschód	Zachód	Długość		Przybyło		Wschód	Zachód	
5 czerwca — piątek	g. 3	m. 46 r. 8	g. 16	m. 24	g. 8	m. 41	g. 0	m. 21 r.	we dnie
6 „ — sobota	3	45 „ 8	16	26	8	43	0	41 „	
7 „ — niedziela	3	45 „ 8	16	26	8	43	1	58 „	
8 „ — poniedziałek	3	44 „ 8	16	28	8	45	1	11 „	